

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1663/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Хинић Павић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6072/18 од 01.11.2018. године, у седници од 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6072/18 од 01.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2152/15 од 23.12.2015. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му исплати 2.216,25 евра у динарској противвредности по званичном курсу НБС на дан исплате, са каматом од 05.10.2007. године до исплате по стопи Централне Европске банке, у динарској противвредности по званичном курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 161.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6072/18 од 01.11.2018. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати 2.216,25 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом од 05.10.2007. године до исплате по стопи Европске централне банке, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 220.120,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11,

55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 05.10.2007. године, вредност предмета спора је означена на 650.000,00 динара, односно 5.453,77 евра. Тужба је преиначена поднеском од 27.02.2014. године на износ од 1.415.754,07 динара. Ранијом првостепеном пресудом од 19.05.2014. године, тужени је обавезан да тужиоцу исплати 2.216,25 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом, а у преосталом делу је тужбени захтев одбијен. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2826/2015 од 08.07.2015. године, укинута је првостепена пресуда, исправљена решењем, у усвајајућем делу.

Побијаном другостепеном пресудом Апелационог суда у Београду преиначена је првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати 2.216,25 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом.

С обзиром да се тужбени захтев односи на новчано потраживање мање од 3.000,00 евра, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена. Будући да се ради о посебној врсти поступка, прописаној главом III Закона о парничном поступку, у коме је чланом 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Није од значаја то што је о жалби против првостепене пресуде одлучивао апелациони суд, у складу са решењем Врховног касационог суда Р1 175/2018 од 25.04.2018. године којим је решен сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Јагодини у овој парници, будући да је чланом 476. став 2. ЗПП прописано да ако тужилац до закључења главне расправе која се води у складу са одредбама закона о општем парничном поступку смањи тужбени захтев тако да више не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра, даљи поступак спровешће се у складу са одредбама тог закона о поступку о споровима мале вредности, при чему раније заснована надлежност другостепеног суда не утиче на врсту поступка у смислу наведене законске одредбе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић